

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: zarejestrowany wspólnotowy wzór „silnika spalinowego wewnętrznego spalania” — wzór wspólnotowy nr 000 163 290 — 0002.

Uprawniony do wzoru wspólnotowego: skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie wzoru wspólnotowego: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha Co. Ltd.

Prawo do wzoru przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: zarejestrowany w Stanach Zjednoczonych wzór dotyczący „silnika spalinowego wewnętrznego spalania” — patent nr D 282 071.

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i uznanie wzoru za nieważny.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych.

Skarżąca twierdzi, że swoboda projektujących silniki spalinowe ogranicza się do wzorów spełniających wymóg funkcjonalności. Ponadto, z uwagi na to, że technologia w tym sektorze sięgnęła prawie granic rozwoju, tym trudniej jest projektantom przedstawić alternatywę wywierającą zupełnie nowe całościowe wrażenie, bez uszczerbku dla walorów funkcjonalnych. Skarżąca uważa w związku z tym, że przy ocenie indywidualnego charakteru wzoru należy wziąć pod uwagę nawet najdrobniejsze szczegóły.

Skarżąca twierdzi dalej, że udało jej się jednak zachować walory funkcjonalne i techniczne spornego wzoru, przy jednoczesnym zapewnieniu jego istotnym składnikom indywidualnego charakteru.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 19 października 2007 r. w sprawie F-23/07 M przeciwko EMEA, wniesione w dniu 4 stycznia 2008 r. przez M

(Sprawa T-12/08 P)

(2008/C 64/95)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: M (Broxbourne, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja ds. Leków (EMA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2007 r. w sprawie F-23/07 M przeciwko Europejskiej Agencji ds. Leków;
- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji z dnia 25 października 2006 r., ze względu na oddalenie na jej podstawie wniosku z dnia 8 sierpnia 2006 r. o zwołanie komitetu ds. inwalidztwa;
- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji oddalającej wniosek o odszkodowanie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W swoim odwołaniu wnoszący odwołanie żąda uchylenia postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej odrzucającego jako niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 października 2006 r., na której podstawie Europejska Agencja ds. Leków oddaliła jego wniosek o zwołanie komitetu ds. inwalidztwa, jak również stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2007 r. oddalającej jego wniosek o odszkodowanie.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut nieprzebrzegania przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa wspólnotowego. Utrzymuje on, że Sąd dokonał błędnej wykładni zakresu jego skargi w pierwszej instancji i w rezultacie orzekł *ultra petita*. Twierdzi również, że Sąd naruszył art. 33 ust. 1 i 2 WZIP.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2008 r. — Perfetti Van Melle przeciwko OHIM — Cloetta Fazer (CENTER SHOCK)

(Sprawa T-16/08)

(2008/C 64/96)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Perani i P. Pozzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cloetta Fazer AB (Ljungsbro, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- całkowita zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 listopada 2007 r. (sprawa R 149/2006-4), doręczonej w dniu 9 listopada 2007 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień OHIM z dnia 24 listopada 2005 r. dotyczącej wniosku o unieważnienie nr 941 C 973 065;
- potwierdzenie ważności rejestracji wspólnotowego znaku towarowego Perfetti nr 973 065 CENTER SHOCK;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi w ramach niniejszego postępowania, jak również kosztami związanymi z wnioskiem o unieważnienie i odwołaniem wniesionym do OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „CENTER SHOCK” dla towarów z klasy 30 — wspólnotowy znak towarowy nr 973 065

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Cloetta Fazer AB.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowne krajowe znaki towarowe „CENTER” i „CLOETTA CENTER” dla towarów należących, między innymi, do klasy 30

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 1 lit a) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż mimo posiadanego wspólnego elementu rozpatrywane znaki towarowe są całkowicie różne pod względem fonetycznym, koncepcyjnym oraz z punktu widzenia wywieranego przez nie całościowego wrażenia. Ponadto Cloetta i Perfetti działają zdaniem skarżącej na odmiennych rynkach, ponieważ ich produkty odpowiadają różnym potrzebom i są nakierowane na różnych konsumentów.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 Andreassen przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 stycznia 2008 r. przez Martę Andreassen

(Sprawa T-17/08 P)

(2008/C 64/97)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marta Andreassen (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Marthoz, avocat)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, uwzględnienie żądań skarżącej przedstawionych w pierwszej instancji, włączając w to wniosek o zasądzenie odszkodowania;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego jego kosztami;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich całością kosztów i wydatków,
- ewentualnie uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie F-40/05 i odesłanie sprawy do rozstrzygnięcia przez Sąd do spraw Służby Publicznej i orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu wnosząca je domaga się uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 października 2004 r., w której Komisja orzekła wobec niej środek dyscyplinarny w postaci wydalenia jej ze służby bez zmniejszenia praw emerytalnych oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Na poparcie swego odwołania wnosząca je podnosi pięć zarzutów.

Przede wszystkim podnosi, że Sąd naruszył jej zdaniem art. 10 załącznika IX regulaminu pracowniczego przez to, że nie przeprowadził kontroli zgodności z prawem oraz proporcjonalności decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji w odniesieniu do zastosowania tego przepisu w okolicznościach tego konkretnego przypadku i w szczególnej sytuacji skarżącej związanej z rodzajem sprawowanej przez nią funkcji.